

527^v] λόγος ἠκρίβωται, οὐ νεωτερίζων | τὴν φράσιν, ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸ ἀηδὲς καὶ
 σκληρὸν ἐξανδρούμενος. τοιαύτας ἂν ἴδοι τις καὶ τὰς Μονωδίας ἀπάσας καὶ
 τούτων μάλιστα τὴν τελευταίαν καὶ ἡμῖν ἀπενκταιοτάτην, ἐπεὶ καὶ τε-
 λεωτέρας ἡλικίας γέννημα ὡς αὔθις καὶ τῶν μελετηρῶν ὑποθέσεων. τοῦ
 5 πολιτικοῦ τύπου προῦχοι ἂν ἢ κατὰ Βαγῶα μελέτη καὶ νοήμασι καὶ ὀνό-
 μασι καὶ τῇ ἐπὶ πᾶσιν ἀκριβεΐα· ὑστάτας γὰρ μοι καὶ αὕτη τὰς τοῦ νοῦς
 ὠδῖνας ἔλυσεν.

Οὐδὲ τὰ τῆς σοφιστικῆς γυμνάδος παλαιστρας προνοήματα τῆς αὐτῆς 14
 ἰσχύος καὶ τέχνης ἅπαντα, ὅτι μηδὲ τῆς αὐτῆς ἡλικίας. οἱ τῶν λόγων
 10 Ἱεροὶ τοῦδε τοῦ λόγου ὑπεξηρήσθων, ὅτι καὶ σοφοὶ μᾶλλον καὶ ἐπιστήμο-
 νες, ὅπου καὶ ἰδίᾳ τούτους προδιεγράψαμεν, γοργῶς καὶ ὡς ἐν τύπῳ φιλο-
 τεχνήσαντες, ἐξ ὧν οὐ δυσχερῶς ἂν τις φωράσειε καὶ τοὺς Ἐξηγηματικούς,
 ὅπως ἄρα εὐπροσωπίας ἔχουσιν.

Ὁ μέντοι Ὀρθολέκτης ἐξεπονήθη μοι βιβλίον ἕτερον, μεγέθει μὲν τοῦ 15
 15 παρόντος ἀποδέων πολυμαθείας δὲ καὶ μάλιστα εὖ ἤκων· ὁ δὲ πλουτεῖ μὲν
 τὸ τῆς γλώττης εὐστροφον καὶ ἄμαχον εἰς πειθῶ, οὐ μὴν καὶ ψευδολεσχεῖν
 ἐθέλει καὶ σοφίζεσθαι τάληθῆ· τῆς γὰρ προγόνου σοφίας καὶ παλαιγενοῦς
 ἀρούεται πάντα. κοινωσόμεθα δὲ καὶ τοῦτο πάντως, εἴ γε μὴ τοὺς ὑπομνη-
 ματισμοὺς ἔλαχεν ἀπολέσας ὁ τῶν ἐμῶν προτένθης δαιτυμῶν, καὶ διὰ
 20 ταῦτα οὐκ ἀνειμένον τὸ ξύσσιτον· ἢ καὶ ἡμᾶς ἀποστερήσει τῶν οἰκειῶν
 ἅτε τοῖς ἄλλοις βασκαίνων τῆς μετοχῆς. τοιοῦτον γὰρ πᾶς ἐραστῆς παρα-
 κατέχει τὸ φιλούμενον καὶ μόνος τοῦ ἔρωτος εἰς κόρον ἀπολαύει.